

ข่าวสาร กัลยาณธรรม

| ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๔๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ |

คติธรรม จาก
สมเด็จพระพุทธิชลาภราช (ป.อ. ปยุตฺโต)

กำหนดการ
การอบรมภาวนา
ครั้งที่ ๓๘

รักแท้ คือ เมตตา ❖ เวลาตื่น จาก เวลาอื่น

สมหาปัญญาภิกษุ
(หลวงตาสุริยา)

วัดป่าโสมพนัส จ.สกลนคร

เดินทางไกล ไม่พะรุงพะรัง

“การปฏิบัติธรรม เหมือนดังเช่นการเดินทาง หากการยืนตัวตรงยังไม่มั่นคง การที่จะเดินไปข้างหน้าย่อมลำบาก การที่สติไม่ต่อเนื่อง จิตไม่ตั้งมั่น ยังมีนิเวศธรรมรบกวน ความเกียจคร้าน ความกลัวการลำบาก กลัวร้อนหนาว กลัวสัตว์ร้าย กลัวมด แมลง จิตสะดุ้งต่องู หนู หนอน ฯลฯ

และจิตที่รักสัตว์เลี้ยง เช่น หมา แมว ฯลฯ มากๆ แบบยึดติด ผิดสามัญชน ยึดมั่นถือมั่นในรูปแบบในนาม ว่าเป็นคน ตัวตน เรา เขา เป็นตัวกูของกู ผังลึกลงไปในใจ จิตนี้ยอมหนีไม่พ้นมิฉนาคาปฏิญญา ความไม่แจ่มแจ้งในสังขจะ ย่อมเป็นบ่อเกิดของการสร้างเสริมและการยึดติดอยู่กับภพชาติ รังแต่จะเกิดความพอใจ ไม่พอใจ หวั่นไหวไปตามแรงปะทะผัสสะ ที่จิตยังเห็นว่ามีตัวตน ปฏิฆะ หงุดหงิด ซ้ำอิจฉา เห็นแก่ตัว ชอบทำตามใจอยาก ฯลฯ

จิตนี้ยอมหนัก ไม่ไปรุ่งเบา เพราะเหตุยังสลัดอารมณ์ดังกล่าวไม่หลุด เมื่อจิตไม่ตั้งมั่น การเห็นธรรมที่สุขุมลุ่มลึก อริยญาณธรรมทั้งหลาย ย่อมปรากฏแต่ผิวเผิน

... ฟังรู้เอาไว้ว่า การก้าวเดินของเขา ย่อมเป็นเช่นเด็กทารก มักหกล้มบ่อยๆ หรือคนที่อ่อนแอ แต่ถือของหนักเยอะๆ พระรุ่งพระรัง จะเดินทางไกล ย่อมไม่ใช่ฐานะที่จะทำได้

จิตที่ถูกย้อมด้วยราคะ ยังหลงกลัว หลงอยาก ยังมีภพชาติให้อาศัย หลบซ่อน กำลังแห่งปัญญาพาหลุดพ้นย่อมไม่มี” ●